

Número solt: 20 cèntims

PREUS SUBSCRIPCIO

Ciutat 5 ptes. any
Fora 6 ptes. any

Pagament a la bestreta

alt urgell

Redacció i Administració: Carrer Estudi, 8

Les autoritat s'han de preocupar que baixin els aliments de primera necessitat.

Portantveu del Comitè Executiu Comarcal de l'Alt Urgell (Esquerra Republicana de Catalunya)

QUELCOM SOBRE ANDORRA

Els esdeveniments darrerament ocorreguts a Andorra han estat motiu per a que la premsa de tots els matisos se'n ocupi d'aquest país llarg temps oblidat de tothom. Una part d'aquesta premsa, la d'esquerra, s'ha fet ressò amb simpatia del seu plet i l'altra, la dreta, i l'anomenada independent han procurat, al contrari, donar una idea solapada del que ha succeït, i perjudicar aquest país pintant-lo a l'inrevés de com és veraderament.

Això és comprensible amb la premsa assalariada de dreta, doncs no els mou cap ideal sinó, molt al contrari, els interessos creats. Els enemics del poble andorrà són poderosos i no els ve pas d'aquí de despendre's d'unes quantes mils pessetes per pagar els seus treballs, en canvi Andorra país ancestral, de costums antiquíssimes, sense Hisenda, sense una cultura pròpia, influenciada durant selges per la Mitra d'Urgell, que com totes predica la pobresa als altres, però ells no la practiquen mai, no té pessetes per a regalar, les necessita per a explotar les seves belleses naturals que li han de reportar a no tardar gaire un contingent de turistes que li deixaran un gran profit.

La tasca emprada per la Mitra d'Urgell amb aquest país ha estat el de procurar sempre que la civilització tardés el màxim possible d'entrar-hi. Tàctica posada en pràctica a tot arreu pel catolicisme, que a la llarga els ha reportat molts mals resultats i que en Andorra, certament s'ho trobaran igualment. Aquest bisbe que avui pateix aquesta diòcesi és la síntesi de tota la intransigència i estupidesa a que mai pot arribar el clericalisme. Als defectes inherents a aquesta mena de personatges s'uneix, aguditzats, els que són de la seva propietat exclusiva: superb i mal patriota.

La seva supèrbia l'ha conduït a un carreró sense sortida i per no voler acceptar la tutela d'Espanya, —ja que no el paga, que és el que ell estima únicament— i que és en justícia a qui per-

tany el dret sobre Andorra, si algun dret existeix sobre aquest país, que nosaltres no creiem que existeixi cap dret si la majoria d'un país no ho vol, ha deixat que França l'esperit colonitzador i de conquesta de la qual ens és prou conegut als espanyols, vagi endinsant-se paulatinament en aquestes Valls i sigui avui gairebé la mestressa absoluta, puix el contrapés que hauria representat la influència espanyola a la penetració francesa no pot ésser compensat per la necessa d'aquest bisbe, en la ment del qual encara subsisteix la creença, que Espanya els hi tornarà a donar el poder absolut que els havia fet avorribles, preferint fer de ninot de la nació veïna abans de donar els seus pretesos drets a qui els hi ha usurpat.

No para en aquesta la seva manca de visió política, sinó que encoratjat per la diplomàcia francesa que el fajugar com vol, es posa davant del poble andorrà i el vol atropellar ara precisament que aquest poble sent l'escalf de la jove República espanyola, respectuosa amb tots els pobles per humils que siguin. I ha succeït el que tenia que passar; els andorrans no s'han deixat atropellar, s'han rebelat i no l'han deixat immiscir-se en els seus assumptes i han fet lògicament el que havien de fer, oposar-se a les exagerades pretensions d'uns senyors que volen depassar uns drets que ells sols s'ha conferit, sense mai demanar el seu parer al poble andorrà que és en definitiva el que ha de dir la darrera paraula.

Andorra el dia 29 de juliol proppassat, va dir amb prou claretat per a que França i el bisbe de la Seu se n'interessin ben bé, que en els seus assumptes d'ordre interior no volen i no deixaran pas immiscir-se a ningú, volen ésser sobirans del seu règim interior i sinó se'ls imposa els drets del més fort, ho seran; perquè Espanya, si Andorra no dona cap més motiu que aquest, no li tancarà la frontera, per donar gust a un traïdor que prefereix ésser juguet de la diplomàcia francesa abans que tornar els drets que els mals go-

afp